

Fredagen den 1 september

1 - 7 september

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

BIO Södran Fre lör sön tor 18.30: "Chocolat". En berättelse från Kamerun i början på 50-talet. (fr 7 år) Fre lör sön tor 21.00: "Regi Andrej Tarkovski" (fr 7 år) Fre lör nattbio kl 24 Bergmans "Trollkarlen" en makaber kommedi (11 år). Sön matiné 14: "Skuggan av Emma". (11 år) av Sören Kragh-Jacobsen som gjorde "Gummitarzan".

Lapptäcken som skön konst kan beskådas på Kulturen.

Amnesty International Stormöte i stadsbibliotekets studiecirkelrum må 19.00. Ti samma plats 19.30 Information för nya medlemmar och andra intresserade.

Botan: Sö 16-18. Svamp-Jouren. **Smålands Kamrater!** Lättjans tid är äntligen över! Det borgerliga påfundet "semester" (lägg märke till den syrliga tonen) är äntligen förbi och proletarietet kan återgå till sina arbetsplatser så att vi kan finna dom. Hur ska vår agitation kunna fylla sitt syfte när vår målgrupp splittras upp i olika grupper och åker iväg till de mest häpnadsvärda fascistiktature? Kamrater; till nästa år måste vi förhindra detta otyg. Tror ni Josef Visarionovitch hade någon semester?...Kräv; 52 arbetsveckor åt alla!

Meanwhile:Lö Sista sommarpuben. On Film 20.00 "Hope and Glory" av John Boorman. To Rack'n'roll med Westrarna 21.00

Gott om fallfrukt

Vädret under den gångna veckan har varit ostadigt. Blåsten har gjort att koloniägarna har kunnat inregistrera fallfrukt i stora mängder (äpplen och päron är inte riktigt mogna men björnbär finns det gott om, liksom getingar). Typiskt för i år är att allt regn genast sugts ner i den torra jorden. Fotbollsplanen är i gott skick trots en del kraftiga regnskurar.

ABF-upptakt

ABF har studieupptakt och konsthantverksutställning i stadshallen fre-sö 1-3.9. På lördagen spelar Hannas Fläkt kl 10 och 12, kl 13 talar miljöskribenten Jan Danielson och visar bilderna på temat "Det gäller livet", kl 15 är det miljörevy med Karin Stensson och Hackspettarna.

Utlånade skor bäddade för seger

Även fotbollsspelare blir gamla men det behöver inte betyda att formkurvan alltid går neråt. Förra året lyckades Vpk IFs grånade gossar med nöd och näppe klara sig kvar i i korpens div II, men i år hägrar åtminstone en andraplacing, när sex matcher återstår.

I onsdags besegrades Herrklubben, som består av fitidsledarfolk, med 3-1. Herrklubben pressade ganska bra i andra halvlek, men vpk's giftiga kontrningar knäckte så småningom motståndet. Ett par eleganta mål av Mats Nilsson borde hamna i minnesarkivet.

För övrigt bör nog vpk vara tacksamma för att Herrklubben lånade ut ett par fotbollsskor nr 43 till Lennart Söderlund i vpk, som glömt sina i sommarstugan på Österlen. Vi skulle gärna avstå en poäng för den gesten.

FH

Rolf N till Chile

Vpk's riksdagsledamot Rolf L Nilson far på fredag till Chile. Det är Frente Popolar "Manuel Rodriguez" som inbjudit utländska parlamentariker och Chileaktivister till en konferens om de politiska fångarna i landet, nu och under den kommande, förväntade demokratiseringen. Ambassadören kom in och skakade hand när jag sökte visum, berättar Rolf, så han vill väl också ställa in sej på den nya situationen.

Fö nämnde vi i förra numret att Rolf avgår som suppleant i riksdagens socialutskott, men inte att han i stället blir ordinarie i näringsutskottet. Av de tekniska prylar som nu erbjuds riksdagsledamöterna tänker han skaffa en liten hemdator (han går just nu på kurs) och en fax.

Fö börjar riksdagen först i oktober. Många stora frågor väntar så Rolf tror att den här politiska terminen blir mer spännande än den förra.

Hus på snedden och ny bussterminal eller Kraka söker maka

Vpk röstade i onsdags för att ett hus i kvarteret Kraka på Östra Linero ska få byggas diagonalt över tomt. Det blev nämndens beslut, bara socialdemokraterna ville ha raka linjer. Vpk har varit emot att området blev avsett för styckebyggda hus. Men när nu området ändå byggs med ett brokigt axplock ur typhuskataloger och arkitektfantasier, kan det lika gärna se ut som folk själva vill ha det, menade vpk.

En större fråga i byggnadsnämnden var bussterminalen vid stationen. Efter många års utredande kunde nu tio olika för-

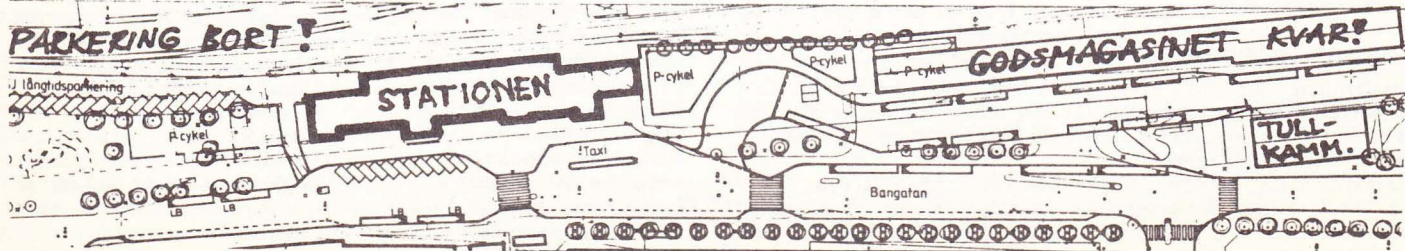
slag visas. Ändå blev det inte det sista, utan en modifierad variant, som byggnadsnämnden enades om. Det är samma förslag som gatunämnden tog förra veckan (se figuren), som bygger på det s k MLT-B- Trivectorförslaget. Skillnaden är en vändslinga som måste ordnas för att SJ-bussarna ska kunna vända och inte behöva köra in i stads kärnan.

Vpk fick byggnadsnämnden att uttala att långtidsparkering söder om stationshuset, enligt SJs förslag, är olämpligt. Man var också överens om en

"storhållplats" norr och en söder om stads kärnan ska komplettera terminalen. Det är precis vad Vpk föreslagit, för att sprida kollektivtrafikens målpunkter och bytespolar.

Det enda vpk reserverar sig mot är att man går ut med program för en tävling om bangårdsområdet, eftersom det kan äventyra den nu beslutade terminalen. Vpk betraktar den nämligen inte som provisorisk, utan menar att den bör fungera ihop med det bevarade och uppbyggda godsmagasinet i många decennier till.

Thomas Schlyter

Lyssna på Gunlög i morgon

Sverige håller på att bli ett arbetstidens u-land. De flesta andra europeiska länder har sänkt arbetstiden rejält. Men vi har fortfarande åtta timmars arbetsdag. Debatten har pågått länge. I femton långa år har det diskuterats. När så äntligen en kommitté tillsattes för att arbeta med arbetstidsfrågor trodde man att nu skulle något hända. Kommittén presenterade sitt betänkande för någon vecka sedan, och det visade sig att det var endast Vpk som ville införa sex timmars arbetsdag för alla.

Kommitténs betänkande visar också att det är fullt möjligt ur nationalekonomisk synpunkt att genomföra reformen. Om det samlade antalet förvärvstimmor fördelades jämt över den arbetande befolkningen i de produktiva åldrarna skulle det innebära ungefär sex timmars arbetsdag per person, trots införandet av en sjätte semestervecka!

Det finns många och starka argument för sextimmarsdagen. Alla människor behöver få tid över till annat än arbete. Mest skulle kvinnorna tjäna på det. Idag arbetar de flesta kvinnor deltid. Med full lön för sex timmars arbetsdag skulle kvinnor bli mindre ekonomiskt beroende.

En förändrad ekonomisk politik med starka fördelnings- och regionalpolitiska inslag skulle underlätta genomförandet av sextimmarsdagen.

Att de borgerliga partierna skulle lyssna till företagarnas synpunkter är inte ägnat att förvåna. Det är deras historiska uppgift att vara kapitalets förlängda arm i parlamenten. Men att företagens krav på flexibla arbetstider finns med i betänkandet kan inte accepteras.

Kommittén borde ha uttalat sig för en kvotering av föräldraledigheten för att minska risken att kvinnor missgynnas på arbetsmarknaden.

I morgon talar Gunlög Stenfelt vid ett appellmöte på Märstorget kl 11 om sextimmarsdagen. Välkommen!

Vpk Lund, styrelsen

Lyckat internat

Förliden helg var Lunds Kommunistiska Blåsorkester samlad till ett lyckat träningsinternat på Hanö. Många deltagare, bra sammansättning, inspirerade och inspirerande dirigenter. Orkestern spelar f ö på mötet som ledaren härovan talar om.

In från kylan

Det är inte ofta vi i VB har något riktigt scoop, men nu är det dags. Jag blev uppringd förra veckan. Så här lät det.

– Ni kan kalla mig K. Källa K går bra. Jag har läst Veckobladet i alla år.

– Vi tycker alltid det är roligt att få kontakt med läsekretsen. Jaha, gäller det något av kommunalråden? Har Larry Andow gjort något uttalande igen?

– Nej, det här är större grejer! Jag vill tala ut och när Expressen sa nej går jag till VB. Nu kan det nämligen sägas. Fast inte på telefon. Kan vi ses på Ariman om en timme? Jag har en hoprullad Skånska Dagbladet under armen och grå gabardinkostym.

– Jaha. Och svarta tjänsteskor?
– Precis. Klart slut!

Tärd gestalt

Det var naturligtvis spännande. Här på VB blir man ju tacksam för alla avbrott i den kommunalpolitiska lunken och man var beredd på det mesta. Ändå måste det sägas att man hade inte väntat den här graden av mänskligt elände.

Det var en tärd gestalt jag mötte, kostymen hängde löst på honom och han berättade i ett pressat röstläge medan han åt fyra wienerbröd - VB fick betala. Jag förstod lite vartåt det lutade när han liksom rös till när jag åt smörgås med sallad och Keso.

– Jag tål inte se det, sa han. I fem år tvingades jag sitta på möten hemma hos folk och dricka örtté. Fattar du vad sånt innebär för njurarna i längden? Ofta fick vi Keso på skorporna också.

– Det var alltså på Folkkampanjen du sattes in, sa jag. Det blev väl en hel del linser då också?

– Jo, och jag vill bara inte tala om vad mina arbetskompisar brukade säga - ofta var det ju bönor och blomkål med också. Sen var de där gråa soppor med kålrötter och korngryn. Moder Jord brukade sälja sånt på folkfesterna, jag fattar inte hur någon kunde äta det frivilligt. Jag var tre månader på ett potatiskollektiv i Emmaboda-trakten. En gång fick vi sylt, men den var osötad. Men tror du facket stöttade mig när jag krävde pengar för kosttillskott? Icke, de satt själva på de bästa knäcken, drack brännvin och östtysk konjak med APK-arna, ja du vet.

– Det finns ingen rättvisa här i världen. Men det var väl inte bara maten du minns, du fick väl ändå en del nya impulser.

Stickade egen tröja

– Tja, tror du man blir muntrare av att sitta och sticka? Om man skulle ha någon chans att verka

trovärdig miljöaktivist så fick man sticka sin egen tröja. Ja herregud som den såg ut, den gick till knäna. Och så spika plakat. Klent virke och dåliga hammare och alltid fel sorts spik. Nej, det var ett helvete dessa år, ingen kan föreställa sig vad man fick gå igenom i nationens intresse. Sånt skriver inte Guillou om!

– Men det var väl ändå en munter och glad stämning, det sjöngs och spelades ju mycket i Folkkampanjen och miljörelsen?

– Men vad spelades? Folkmusik, fiolgnäll! Vi som hade de här uppgifterna fick ju specialutbildning på Polisskolan. Det var tre akord på gitarr, men de måste ha lärt oss fel vad gäller G7, jag fick aldrig ihop det. Ack som man traggade med "Opp o ud o å" och vad de nu hette. Och så dessa ständiga marscher. Jag tror jag har gått till Barsebäck och från Barsebäck på varend väg som finns på den gudsförgätna halvön.

bli anarkist, svarta kläder förstås, ja där kunde jag ju ha tjänsteskor. Sen var det en sejour som punkare, killarna på roteln brukade förresten kalla mig Johnny Rotten, men så var det det där med alla rakbladen, jag tål inte se blod. Det blev till att byta sektion och trappa ner.

Får inga jobb

– Och nu? Vad gör du nu?

– Utbränd är väl ordet, sitter där med ett tomt skrivbord. Läser Alternativet, och det kan du ju förstå hur det är. Lyssnar på Gunnar Håkanssons telefon när han diskuterar personalfrågor på Miljö- och Hälsoskyddsnämnden. Jag har t.ex. som uppgift att följa den socialdemokratiska miljöpolitiken i Lund och det finns det ju ingen, vad ska man göra? VPK Lunds inre arbete är ett annat jobb de har satt mig på, tja du ser mönstret.

– Du upplever dig själv som misstrodd och illa lönad efter alla dina år av arbete för rikets

– Men flickorna då, det var väl en och annan huldrelig på blomsterängarna, med fräknar och långt ljust hår?

– Huldrelika, jo nog var de det. Men de satt ju bara och kammade ut håret hela tiden. En gång satt jag en halv natt och diskuterade växtfärgning. Roligare blev det inte. De hade liksom inget hull heller, de fastade ju för jännan.

– Det var en svår tid alltså. Inga ljusglimtar?

– Jag trodde ju det skulle bli bättre efter hundåren i Folkkampanjen när jag sattes in på Per Gahrton. Men så gick ju han och avlade nykterhetslöfte och så var det kört. Så fick jag

säkerhet?

– Tungt och påfrestande arbete under svåra yttre omständigheter har varit min lott. Men det värsta är yrkesskadorna. Du ser hur mager jag är? Ja, det är fastan, jag kan bara inte få ner fläskkorven nu för tiden. Och när jag var ute med de gamla kompisarna på BSS var det nån som sa "Va fan visslar du?". Ja, då hade jag suttit och visslat "Aldrig ger vi upp"! Förstår du?

Ja, där någonstans slutade vårt samtal. K. såg sig hastigt om, öppnade fönstret mot gården och gled ut. Det var ljudlöst, så när som på knarret från de svarta tjänsteskorerna.

Lucifer

Socialistiska folkpartiet?

Det gläder mig, att två så välkända kamrater som Rune Liljekvist och Finn Hagberg velat ta tag i den debattråd jag kastade ut genom mina artiklar "Konserverationisterna" och "Vänsterpartiet lutheranerna?". Jag skall besvara båda inläggen men ägnar mest utrymme åt Rune, eftersom vi förefaller mest oense. Dock inte i allt: jag håller t ex med Rune om att vår diskussion inte bara handlar om vårt partinamn utan också om vår politik.

Men jag tar namnet först. Vore det verkligen så, att folk i gemen uppfattade kommunister så som Rune gör, som "människor som kämpar för ett kommunistiskt samhälle, dvs ett samhälle där klasserna är avskaffade (inte utrotade!)" - ja, då skulle naturligtvis varken Ulf Nymark eller jag eller någon annan kamrat hysa några betänkligheter inför vårt nuvarande partinamn. Men vi vet alla att det inte är så. Att nästa alla människor associerar ordet kommunism till byråkratiskt förstelade, ekonomiskt ineffektiva samhällssystem i länder som under trycket av sina problem nu kämpar en desperat kamp för att frigöra sig från sitt förflutnas tunga arv. Ja, värre än så: de flesta förbinder kommunism med diktatur, åsiktsförföljelse, terror och förnedring.

Att ändå hålla fast vid en partibeteckning där ordet kommunister ingår måste vara att skylta med falsk varubeteckning. De flesta politiskt initierade vet idag, att den politik Vpk står för är kompromisslöst demokratisk och humanistisk och att vi i alla lägen vill slå vakt om det som de franska revolutionärerna för jämt tvåhundra år sedan kallade "människans och medborgarens rättigheter". Men då måste detta också få sitt uttryck i partinamnet, annars blir budskapet ottydligt och förvillande.

Så till politiken. Jag vidhåller, att vi inte fått se en enda utopi realiserad (allra minst i de sk realsocialistiska länderna). Detta är föga underligt: "utopia" betyder ju "landet ingenstans". Visst behöver vi "provisoriska utopier" (Ernst Wigforss) som riktmärken, men vi skall nog inte tro att den fullkomliga utopin någonsin kan realiseras i en värld med så ofullkomliga människor som vi alla är. Historien erbjuder många exempel, från Robespierre till Pol Pot, på hur det kan gå, när man utan hänsyn till politiska och psykologiska realiteter försöker tvinga sina önskedrömmar på människorna.

Men man skall naturligtvis sikta mot skyn, även om man bara kan nå trädtopparna. Ibland

har jag frågat mig, vilket av alla historiska samhällen som mest liknar de tidiga socialistiska utopierna. Med reservation för den något nattomhöljda jägarstenåldern, som av vissa arkeologer påstås ha varit en god tid, skulle jag vilja satsa en slant på det svenska folkhemmet, det enda som en smula teorilöst men med stor klokhet och idealitet timrades av den svenska arbetarrörelsen under Per Albin Hanssons och Tage Erlanders ledning. Det erkännandet tycker jag, att även en vpk-are skall kunna ge SAP. Man kan ändå anse, att det behövs ett parti till vänster om socialdemokratin. Någon måste ju vara socialdemokrat, när så många tunga socialdemokrater inte längre vill vara det.

Därmed är vi över på tysken Offe och hans teori, att det i dag i motsats till förr är en majoritet som förtrycker en minoritet och inte tvärtom. Detta är ju egentligen bara en annan version av Thomas Ziehes kända tes om "två tredjedelssamhället". Är denna teori giltig - mycket tyder på det - så löser vi inga problem genom att sticka huvudet i busken och låtsas som det skulle gå att på kort tid vinna massorna i västerländska välståndssamhällen (det är självfallet om dem Offe och Ziehe talar) för radikala socialistiska lösningar. Vår

roll i en sådan historisk situation kommer i första hand att bli bevarande, på det sätt som Offe och Finn och jag tycks mena. Men det bör understrykas, att vi inte bara eller främst skall bevara gamla hus utan vårt folkhem med den relativa klassutjämning som det trots allt rymmer. Och så får vi hoppas, att tidens orm snart skall byta skinn igen, så att vi kan återuppta offensiven med radikalt minskade klasskillnader som mål.

Nu åter till namnfrågan. Jag vet inte hur allvarligt menat Finns förslag om "Vänsterpartiet konservativa(vpk)" är. Kanske inte allvarligare än mitt eget "Vänsterpartiet lutheranerna". Men skall jag bli riktigt allvarlig, så vill jag - naturligt nog för en gammal aktivist i Föreningen Norden - föreslå att vi kallar oss "Socialistiska folkpartiet". Politiskt har vi, om jag förstår saken rätt, redan i hög grad närat oss vårt danska broderparti. Varför skulle vi då inte också kunna bära dess namn?

Lars-Arne Norborg

Juravandringen

Vandringssektionen inom vpk Lund brukar varje sommar ordna en tiodagarsvandring inom den europeiska gemenskapen. Härigenom skaffar vi oss grundläggande kunskap om stigar och mindre vägar, värds-hus, viner, lansbygdsbefolkning, skogar, fåglar i flykt, koraser och annat som kan finnas vid sidan av de stora turiststråken.

I år var det Jurabergen som skulle genomvandras, med början i Basel och en fransk stad som ändstation. I denna stad, som inte var helt bestämd, skulle firandet av franska revolutionen bevakas.

På själva gränsen

Jurabergen sträcker sig utmed schweizisk-franska gränsen. Det upplevde vi väldigt påtagligt redan första dagen. Då gick vi nämligen ibland på en stig som utgjorde själva gränsen. Vi slog förmodligen något slags inofficiellt europeiskt rekord i gränsövergång under första dagsetap-

vi brukar inte använda kompass i onödan!

Nästa natt tältade vi vid en bondgård som hade specialiserat sig på att hyra ut häst och vagn för långfärder. Affärsidén kallades Hippomobil. Kvällen innan hade vi druckit ett gott vin i en restaurang som ägdes av ett cisterciensklöster. Nunnorna var buttra och kvällströtta så det blev tidig stängning. På morgonen visste vi inte om vi ätit frukost i Frankrike och tältat i Schweiz eller tvärtom.

Levande landsbygd

Tredje dagens vandring kunde äga rum under goda väderleksförhållanden. Ur vandringsdagboken citerar vi: "En passage med upptrampad gytja är något man särskilt minns." Det var lite problem med komockor och gytjepölar som trampats upp av boskap, men samtidigt var det en stor lycka att i Schweiz se en levande landsbygd med befolkade byar, utgångskor, pickande höns och vänliga hundar.

pen, som för övrigt var såpass regnig att vi var tvungna att stärka oss med skattefri vodka (flaskor av plast som sedan användes att ha vatten i).

Vi, det var Kitten Anderberg, Ingrid André, Finn Hagberg, Beata Holmquist, Jonny Saljefeldt och Gunnar Sandin. Samt två debutanter från Växjö, nämligen Carin Högstedt och Lennart Värmbj.

Första natten tältade vi vilt vid ett sädesfält. Dagsetappen hade varit hård och vi somnade med svullna fötter. Nästa dag upptäckte vi att vi hade gått i cirkel. Det var lite pinsamt, men

Denna dags vandring slutade i den pittoreska staden S:t Ursanne genom vilken det flöt en flod där vi kunde bada. Det fanns t o m en enmeterssvikt vid strandkanten. Första stordådet begicks här av Finn och Lennart som promenerade över ett vattenfall för att köpa fyra liter vin för cirka 64 svenska kronor. Dessa flaskor tömdes senare på kvällen vid ett tältläger ett par hundra meter från en bro vid floden Doubs. Eller som dagboken uttrycker det: "Vi badade, drack vin och mädde."

Kanske forts nästa nr.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Förenklat! Svartvitt!

Äntligen! Så kommer den, chansen att diskutera vpk's kultursyn, vilken valör den har och vilka vyer den vill erövra nu när möjligheten finns att markera innehåll och inriktning tillsammans med de andra majoritetspartierna i Lund, under de närmaste två och ett halvt åren.

Vad som länge har besvärat partiet i Lund är den sorts pragmatiska enögdhet som man brukar använda som ett slags mall eller mönster för den samlade vänsterdebatten under sextio- och sjuttioalet. Förenklade slagord och svartvita manifest, avsedda att slå motståndaren i huvudet med ett slags agitativa vapen. Ofta effektivt och överrumplande då men lätt beskt och trubbigt meningslöst nu.

Så är en av vpk Lunds favoritmotståndningar amatörism kontra professionalism. Lika grovt exemplifierat: en arbetare lirar minsann fotboll lika fint som nån j-la överklassare spelar piano. Finare! Eftersom fotboll är en lagsport, en kollektiv kultur sprungun ur arbetarrörelsen. Men en pianist ... borgerliga traditioner! Elitism! Solitärkultur!

Försöker man då pressa partiet på vad som är fin amatörism respektive ful professionalism, så får man ett antal fladdrande, okunniga, sentimentala och i grunden falska och ohistoriska mumlanden som svar (stöd de fria grupperna, underground-musiken exempelvis), som inte bara vittnar om att det var ett bra tag sedan lundavänstern gick på teatern eller lyssnade till musik. Svar som avslöjar mera den gamla vanliga kombinationen okunnighet-avund än en kunnigt reflekterad analys av dagsläget.

Inte undra på att man grips av en lätt panik i detta rummel. Här gäller det ju att arbeta! Att äntligen ta chansen att formulera en radikal kulturpolitik i Lund för alla lundabor!

Det största hindret för en radikal kulturpolitik i Sverige är koncentrationen av radikala kulturutövare till Stockholm. Allt och alla dras till Stockholm för det är där all bra kultur

finns, där händer det nya spännande saker, säger vi ofta med ett lätt förakt som inte sällan bottnar i ren avund. Vad vi lätt glömmar bort är hur viktigt det är för professionella kulturutövare att få en chans till jämbördig stimulans - se där en av flera orsaker till Stockholmsdominansen.

Ska vi ha en chans till en levande och mångsidig kultur i Lund och södra Sverige kräver det radikala ommöbleringar. Ett sätt är att verkligen ge en professionell grupp en rejäl möjlighet att etablera sig i Lund (med suverän närhet till Malmö och Köpenhamn) för att ge ett slags rekyleffekt - vända magneten Stockholm så att den repellerar istället för attraherar alla goda kulturutövare. I kombinationen av goda kraftfält kan de verkligt spännande laddningarna uppstå. För amatörer såväl som professionella!

Anne Rotlin
ordf i musik & teaternämnden

Svar till Gunnar Stensson

Har Gunnar Stensson fallit offer för den borgerliga propagandan som gör gällande att den s k nya majoriteten utgör ett monolitiskt block i lundapolitiken? Det verkar inte bättre när han ondgör sig över att jag som miljöpartiets representant i skolstyrelsen röstar annorlunda än socialdemokraterna där. Han är indignerad över mitt agerande på minst två punkter.

Först, genom att inte gå med på en integrerad grundskola på Galten, menar Gunnar att vi öppnar vägen för en hårdexploatering med kontor, affärer och bostäder. Det är bara det att vi tänker inte gå med på det heller. Vi vill nämligen också skapa "en grön lunga" mitt i stan och tydligen en något större än den Vpk vill ha. Om vår politik leder till att en annan majoritet, där vi inte ingår, senare driver igenom en annan exploateringsplan kan inte vi ta ansvar för det.

I den andra frågan - som egentligen handlar om bevarandet av Värpinge gård - är det något annorlunda, därför att en exploatering är redan beslutad.

Vår inställning är att om området, trots vårt motstånd, nu ska bebyggas; ska det åtminstone finnas kvar några byggnader och andra kulturinslag från det förgångna. Bevarandet av gården har, enligt vår uppfattning, väsentlig betydelse för kulturklimatet för hela den kommande stadsdelen. Att socialdemokraterna inte delar vår uppfattning var ingen nyhet; att Vpk hamnar i samma fälla är däremot nedslående.

Därför undrar jag på analogt sätt som Gunnar: "Ar det verkligen så att Vpk och dess väljare vill att dess representant i skolstyrelsen i allt väsentligt ställer sig bakom en socialdemokratisk politik?"

Mike Moon (mp)

"Mp tar inte ansvar." Kontrasvar till Mike Moon

Miljöpartiet tar inte ansvar för det eventuella beslut om exploatering av kvarteret Galten, som kan bli följden, om där inte byggs en integrerad grundskola för klasserna 1-9, säger Mike Moon.

Nej, just det! En majoritet för en sådan skola skulle ha kunnat garantera en grön lunga mitt i stan, men det stoppar miljöpartiet!

Frågan har flera dimensioner. Miljöpartiets ställningstagande har berövat "boende i innerstad" möjligheten att väga 1-6 och 1-9-skola mot varandra. De närmast berörda har ställts off-side. Det är odemokratiskt.

Om Afghanistan

skrev Sverker Oredsson, känd lundaprofil och folktoppartistisk stöttepelare, en utmärkt insändare i Sydsvenskans söndagsnummer. USA bör, menade Sverker, gå med på Sovjets förslag om ömsesidigt stopp för vapensändningar till båda de stridande parterna. Han tyckte också, att det var på tiden att låta afghanerna själva bestämma hur de vill ha det i sitt eget land. Förnuftiga och humana synpunkter alltså. Synd bara att de inte fick framföras i tidningens finrum, "Aktuella frågor" på sidan 2, utan hänvisades till insändaravdelningen. Det finns tydligen gränser för hur oberoende liberalismen kan bli.

Frågan gäller också den framtida skolan. En helintegrerad grundskola gör det möjligt att anpassa skolans verksamhet till läroplanen och den nya lärutbildningen, vilket utredningen "Skola mitt i stan" visar.

Beräffande Värpingeområdet består skandalen i att Värpinge gårds djurhållning tvingar skolan att flytta söder om den trafikfarliga Trollebergsvägen fast eleverna kommer att bo norr om vägen. Genom att rösta mot en central placering av skolan prioriterar Mike Moon och de borgerliga partierna djurhållningen framför skolbarnen.

Gunnar Stensson

VPK LUND. Medlemsmöte to 14.9 kl 19.30 i studiecirkelrum 3, Stadsbiblioteket, Bredg 5. Ärende: Lunds utbyggnad. Särskild kallelse kommer nästa vecka.

VPKs INTERNATIONELLA UTSKOTT möte må 4.9 kl 19.30 för planering av årets verksamhet. Alla välkomna.

BLÅSORKESTERN. Lö 2.9 kl 10.45 samling Mårtenstorget för appellspel där och/eller i gågatan. Nr 1, 108, 175, 190, 194, 217 (16 ton). Sö 3.9 kl 18.45 slagverksträning, kl 19.15 (obs!) rep för alla av kulturnattsprogrammet. Liten öl efteråt (första rep i månaden). Reservera tid för Chiledemonstration må 11.9 kl 18 (ej aviserat).

HANNAS FLÄKT. Lö 2.9 kl 9 samling utanför stadshallens entré, spel där kl 10 och 12 (ABF-upptakt, se utskick). Sö 3.9 kl 17.30 prick rep Palaestra, "Stockholmsrepertoaren".

Kompolgruppen träffas på vpk-lokalen må 4.9 kl 19. Diskussion av budgeten: Roland skickar ut material.

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Gunnar Sandin och Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.